

Інформаційне повідомлення про Пленум Центрального Комітету КП України

30 березня 1962 року на Пленумі Центрального Комітету КП України тривало обговорення доповіді першого секретаря ЦК КП України товарища М. В. Підгорного «Про підсумки березневого Пленуму ЦК КПРС і завдання Комуністичної партії України по поліпшенню керівництва сільським господарством».

На ранковому засіданні Пленуму виступили товариші: **В. В. Шевченко** (перший секретар Луганського обкому КП України), **О. В. Іващенко** (перший секретар Миколаївського обкому КП України), **П. К. Сокол** (секретар Канівського райкому КП України Черкаської області), **М. Д. Бубновський** (секретар ЦК КП України), **Ф. Г. Мартинов** (перший секретар Кіровоградського обкому КП України), **В. І. Кривошеєв** (голова республіканського об'єднання «Укрсільгосптехніка»), **А. М. Науменко** (перший секретар Сумського обкому КП України), **Ф. І. Калита** (перший секретар Волинського обкому КП України), **Г. А. Легунов** (голова колгоспу «Грузія» Генічеського району Херсонської області), **П. О. Дорошенко** (перший секретар Чернігівського обкому КП України), **І. А. Азацький** (секретар Якимівського райкому КП України Запорізької області).

На вечірньому засіданні виступили товариші: **О. І. Денисенко**, (перший секретар Ровенського обкому КП України), **А. А. Мазур** (секретар Тростянецького райкому КП України Вінницької області).

На цьому обговорення доповіді товарища М. В. Підгорного закінчується.

З заключним словом виступив перший секретар ЦК КП України товариш М. В. Підгорний.

Пленум ЦК КП України одностайно прийняв постанову на доповідь товарища М. В. Підгорного «Про підсумки березневого Пленуму ЦК КПРС і завдання Комуністичної партії України по поліпшенню керівництва сільським господарством».

Пленум ЦК КП України закінчив свою роботу.

КЕРІВНИКИ ПАРТІЇ І УРЯДУ ЗНАЙОМЛЯТЬСЯ З НОВОЮ ТЕХНІКОЮ

Радянська автомобільна промисловість створила за останній час нові спеціалізовані автомобілі для перевозок народногосподарських вантажів і обслуговування населення.

30 березня зі зразками цієї нової техніки, представленої на Виставці досягнень народного господарства СРСР, знайомились товариші Л. І. Брежнев, Ф. Р. Козлов, О. М. Коси-

гін, А. І. Микоян, Д. С. Полянський, М. А. Сулов, М. С. Хрущов, П. Н. Демічев, О. М. Шелепін, заступники Голови Ради Міністрів СРСР О. Ф. Засядько і В. М. Новиков.

Вони оглянули нові типи вантажних автомашин, самоскидів, автобусів, нову модель «Москвич».

Потім керівники партії і уряду відвідали завод спеціального конструкторського бюро «Прокатдеталь»

Головмобуду, яким керує конструктор, Герой Соціалістичної Праці М. Я. Козлов. Він продемонстрував виготовлені на прокатних станах великі панелі, з яких складають житлові будинки та інші споруди.

Керівники партії і уряду відвідали також московську виставку нової будівельної техніки, де оглянули одноквартирний будинок з усіма вигодами, призначений для сільської місцевості.

(ТАРС).

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VI.
№ 39 (546)

Неділя, 1 квітня 1962 р.

Ціна 2 коп.

Пленум Центрального Комітету КП України

29—30 березня 1962 року в Сесійному залі Верховної Ради УРСР відбувався Пленум Центрального Комітету Компартії України. В роботі Пленуму взяли участь перші секретарі сільських райкомів партії, товариші, присутні начальники і парторгани територіальних виробничих колгоспно-радгоспних управлінь, вчені, відповідальні працівники республіканських організацій.

Учасники Пленуму заслухали й обговорили доповідь першого секретаря ЦК КП України товарища М. В. Підгорного «Про підсумки березневого Пленуму ЦК КПРС і завдання Комуністичної партії України по поліпшенню керівництва сільським господарством».

Глибокий аналіз становища в сільському господарстві республіки, даний в доповіді, поставлені в ній нагрілі питання дальшого розвитку землеробства і тваринництва викликали жвавий обмін думок учасників Пленуму. Всі промовці вказували на величезне значення рішень березневого Пленуму ЦК КПРС, доповіді і заключного слова товарища М. С. Хрущова на Пленумі для успішного виконання завдань, поставлених ХХІІ з'їздом партії по дальшому могутньому піднесенню продуктивних сил села, підкреслювали, що здійснення цього найважливішого завдання є справою всієї партії, всіх трудящих.

Відзначаючи одностайне схвалення, з яким трудівники республіки зустріли рішення березневого Пленуму ЦК партії, постанову ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про перебудову управління сільським господарством», промовці розповідали про велику організаторську роботу партійних організацій по перетворенню в життя рішень березневого Пленуму ЦК КПРС, намічали конкретні шляхи успішного здійснення постанов партії і уряду по сільському господарству.

В світі поставлених завдань надзвичайно важливе значення мають питання дальшого поліпшення використання земель, ліквідації залишків травопілья, збільшення виробництва зернових і технічних культур. Щоб виконати план продажу хліба державі в цьому році, створити наслідні фонди, видати необхідну кількість зерна на трудові і засипати фураж, треба зібрати на Україні не менш як 2,3 мільярда пудів хліба, а врожайність зернових довести в середньому по республіці до 22 центнерів з гектара.

Спільною на цих питаннях, перший секретар Київського обкому КП України П. Ю. Шелест, перший секретар Харківського обкому партії М. О. Соболев, перший секретар Дніпропетровського обкому КП України М. П. Толубєєв та інші зосередили увагу на поліпшенні структури посівних площ, розширенні посівів кукурудзи, гороху, цукрових буряків. У Київській області, наприклад, площа під кукурудзою зростає в 1,5 раза, під горохом і цукровими буряками на корм худобі — майже в два рази. Нові рубежі у виробництві продуктів рільництва намітали трудівники сіл Харківщини. Вони планують зібрати зернових у цьому році не менш як по 27 центнерів з гектара, в тому числі зерна кукурудзи на площі 235 тисяч гектарів по 50 центнерів з гектара, гороху — по 21 центнеру, цукрових буряків — по 243 центнери, овочів — по 104 центнери з гектара.

Обговорюючи завдання на 1962 рік, промовці вносили конкретні пропозиції, спрямовані на те, щоб у республіці було одержано на трьох мільйонах гектарів по 50 центнерів, а на всій площі — не менш як 40 центнерів зерна кукурудзи і по 300—500 центнерів сяслоної маси з качанами молочно-воскової стиглості з гектара. Треба забезпечити підвищення врожайності цукрових буряків, посіяних як на кормові, так і на фабричні цілі, зернобобових, збільшувати виробництво соняшника, льону-довгунця, конопель, а також овочів, картоплі, фруктів, ягід і винограду.

Успішне розв'язання поставлених партією завдань по створенню достатку продуктів харчування для населення, говорили промовці, у величезній мірі залежить від темпів розвитку тваринництва. За зведеними планами колгоспів і державних господарств у четвертому році семіріччя на Україні намічено виробити м'яса в забійній вазі близько 1,5 мільйона тонн або по 43 центнери на сто гектарів орної землі і по 9 центнерів на сто гектарів інших сільськогосподарських угідь, тобто в 1,4 раза більше, ніж у минулому році, молока — 10,4 мільйона тонн або в 1,2 раза більше, ніж торік.

Як повідомив перший секретар Вінницького обкому КП України П. П. Козир, колгоспи і радгоспи області зобов'язалися в 1962 році виробити 86 тисяч тонн м'я-

са в забійній вазі — на 53 проценти більше, ніж торік. У самому лише Глобинському районі Полтавської області, заявив на Пленумі секретар райкому партії Г. Ф. Гулій, господарства намічають виробити на 100 гектарів орної землі по 58,3 центнера м'яса в забійній вазі, а на сто гектарів інших угідь — по 12,7 центнера, одержати на 100 гектарів землі по 336 центнерів молока. Прагнучи швидше розв'язати поставлені партією завдання в галузі тваринництва, сказав перший секретар Одеського обкому партії М. С. Синица, хлібороби області вирішили відгодувати в нинішньому році приблизно на 300 тисяч голів свиней більше, ніж торік. За прикладом Героя Соціалістичної Праці І. П. Полішка з радгоспу «Червоний» Тарутинського району в господарствах Одещини розгорнулося змагання свинарив-тисячників.

Взяті зобов'язання в галузі тваринництва цілком реальні, і виконання їх залежить від наявності кормів. Виробничі управління, керівники господарств, працівники ферм, партійні і радянські органи, підкреслювали промовці, повинні із знанням справи займатися цим питанням.

Україна, говорили промовці, має всі можливості в найближчий час добитися крутого піднесення рільництва і тваринництва, добитися намічених партією рубежів. Шлях до цього вказав березневий Пленум ЦК КПРС, який розробив конкретні заходи поліпшення управління сільським господарством. Основною ланкою в цій системі управління є територіальні виробничі колгоспно-радгоспні або радгоспно-колгоспні управління. Їх в республіці створюється 190 і кожне з них об'єднуватиме від 55 до 70 колгоспів і радгоспів з площею земельних угідь більше 220 тисяч гектарів.

У Хмельницькій області, сказав перший секретар обкому КП України О. Ф. Ватченко, виробничою ділянкою колгоспів і радгоспів керуватимуть 8 територіальних управлінь. В них працюватиме близько 400 чоловік, в тому числі 110 інспекторів-організаторів.

Доборові керівних кадрів для сільського господарства приділялось багато уваги як в доповіді, так і в усіх промовах. Про це говорили перший секретар Донецького обкому КП України О. П. Ляшко, перший секретар Запорізького обкому партії В. В. Скрябін та інші. Промовці підкреслювали, що на посади начальників територіальних виробничих управлінь, парторгів та інших працівників в областях висуваються товариші, які мають значний досвід організаторської роботи, добре знають сільське господарство, вміють працювати з людьми, глибоко розуміють поставлені партією і урядом завдання в галузі сільського господарства.

На питаннях кращого використання зрошуваних і осушених земель, поліпшення водного режиму полів, нагромадження і економного використання вологи спинився в своєму виступі голова Державного комітету Ради Міністрів УРСР по водному господарству Є. Є. Алексєєвський. Він повідомив, що в нинішньому році у колгоспах і радгоспах республіки зрошуватиметься близько 285 тисяч гектарів. За останні роки проведено великі роботи по осушуванню заболочених земель. Однак освоєння їх ведеться ще повільно.

Для забезпечення могутнього піднесення сільського господарства, говорилось на Пленумі, найважливіше значення мають комплексна механізація і електрифікація колгоспного та радгоспного виробництва. Господарства республіки, як і всієї країни, одержуватимуть в ще ширших розмірах усі необхідні машини. Проте, підкреслювали промовці, тепер

(Закінчення на 2-й стор.).

XVII З'їзд КОМСОМОЛУ УЗБЕКИСТАНУ

ТАШКЕНТ. (ТАРС). Закінчив свою роботу XVII з'їзд комсомолу Узбекистану. Із звітною доповіддю ЦК ЛКСМУ республіки виступив його перший секретар М. Ібрагімов.

Протягом двох днів посланці комсомольських організацій Узбекистану обговорювали найважливіші питання, які стоять перед молоддю республіки в світлі рішень ХХІІ з'їзду партії і березневого Пленуму ЦК КПРС.

З'їзд закликав комсомольців і всю молодь Узбекистану ще вище підняти їх роль у боротьбі за комплексну механізацію бавовництва, збільшення виробництва «білого золота» і тваринницької продукції, за освоєння нових земель.

З промовами на з'їзді виступили тепло зустрінуті делегатами кандидат у члени Президії ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії Узбекистану Ш. Р. Раїдов і секретар ЦК ВЛКСМ М. І. Журавльова.

ДО МАЯКА ЗА ДОСВІДОМ

СЛАВА про діла механізаторів бригади Володимира Петровича Мельниченка з колгоспу «Україна» Кіровоградського району пересягнула далеко за межі республіки. Їх досвід по вирощуванню цукрових буряків за новою технологією з мінімальними затратами ручної праці зацікавив і багатьох буряководів з цінливих земель, де цього року замість маловрожайних трав на великих площах висіватимуть буряки.

Цими днями в польовому стані колгоспу «Україна» побувало 28 молодих механізаторів з Карабалинського та Мишенського районів Кустанайської області. Володимир Мельниченко на практиці ознайомив гостей з новою технологією бурякосіяння, з набором машин для підготовки ґрунту, сіви, обробітку та збирання буряків. — Наш метод, — говорить В. П. Мельниченко, — не вимагає нової техніки. Всі агрозаходи виконуємо тими машинами, які є в кожному господарстві. Найбільш трудомісткі операції — шаровку та проривку буряків ми замінили боронуванням. Завдяки цьому одержуємо хороший урожай, а собівартість центнера коренів в три — чотири рази нижча, ніж при старій технології.

На семінарі в бригаді В. Мельниченка механізатори з Казахстану навчилися добирати та регулювати всі ґрунтообробні знаряддя для нового методу вирощування цукрових буряків.

Гості з цінливі побували на екскурсії в цехах заводу «Червона зірка», де вивчили конструкцію і правила експлуатації нової пунктирної сівалки «СКРН-12» та інших бурякосійних машин.

На знімку: В. П. МЕЛЬНИЧЕНКО знайомить цінників з конструкцією бурякозбирального комбайну.

Фото В. КОВПАКА.

Комсомольці, молодь Кіровоградщини!

НАШІ РУБЕЖІ ТАКІ: одержати по 50—60 центнерів кукурудзи в зерні на площі 110 тисяч гектарів

Ми сіємо кукурудзу, як одну з провідних культур. Кукурудза — це благо для людства. Вміле вирощування цієї цінної культури приносить країні, народові велике багатство.

М. С. ХРУЩОВ.

Ланку очолив В. Пономар

Г. ФІЛАТОВ.

П'ЯТНАЦЯ поря зараз у кукурудзодів артілі «Радянська Україна» Новопраського району. Комсомольсько-молодіжна ланка Світлани Бок зобов'язалась на 123-х гектарах виростити врожай качанистої по 60 центнерів з кожного гектара. Дівчат вже вивезли на кожній гектар по 16 тонн місцевих добрив.

КОСЬ перед екзаменами завітав у школу голова колгоспу Павло Васильович Ткаченко. Зайшов до десятикласників, поцікавився як ідуть справи, побажав успіхів. А потім запросив хлопців та дівчат після закінчення школи йти працювати в колгосп.

Пройшло небагато часу. Мелодіями вальсу, бадьорими піснями відлунав випускний вечір. Кожен з колишніх десятикласників говорив на ньому про свої плани на майбутнє. Хорошими вони були, ці задуми. Але найбільше запам'ятався багатьом виступ Васи Пономаря.

— Пиду працювати в колгосп. Тут мої руки найпотрібніші. Бажаючих запрошую з собою.

Хлопець виріс у селі. Часто допомагав матері полоти в ланці, вивозив від ферми гній, працював з батьком на комбайні. Після школи пішов до батька помічником. Разом збирали урожай. В те літо вони скосяли більше 300 гектарів і намолотили біля 9000 центнерів зерна. Але хотілося юнакові самостійної роботи.

На одній з нарад передовиків колгоспу Вася уважно слухав виступ досвідченого кукурудзвода артілі Микити Марковича Матяжа. Сидів і думав: «Може з хлопцями взятися кукурудзу вирощувати?»

— Хто буде ще виступати? — запитав головуючий.

— Я, — несміливо вимовив Пономар.

В залі на мить стало тихо. Була своя традиція на таких нарадах: виступив той, хто вже щось зробив, міг поділитися досвідом. І раптом, слово бере юнак, який щойно почав працювати в колгоспі.

— Хочу бути послідовником Микити Марковича, — сказав Василь. — Вирішили ми разом з Миколою Пшеничним та Миколою М'яковським вирощувати кукурудзу. Зобов'язуємося на 50 гектарах одержати по 80 центнерів качанистої. Крім цього, будемо вирощувати і горох — на 20 гектарах, думаємо по 22 центнери зерна зібрати. Старших просимо допомогти нам. Не сумнівайтеся, ми вже про все добре подумали.

Микита Маркович як рідного сина обняв хлопця.

Через кілька днів в село Олімпіадівку приїхав дорогий гість і вчитель Василь М. М. Матяж. Довго вдвох ходили по ділянці, яку виділили комсомольцям під кукурудзу. А ввечері вся ланка була у зборі. Микита Маркович розповідав хлопцям про те, як він вирощує високі врожаї кукурудзи. Довго і широко розмовляли то-

ді молоді кукурудзіводи з своїм наставником. З того часу минуло більше двох місяців. Багато зробили комсомольці. Вивезли на площу по 20 тонн добрив, заготовили по одному центнеру пташиного посліду, вдосталь попелу. Та всі десятеро членів ланки не заспокоюються на досягнутому. Возять добрива, готують до весни техніку, сільськогосподарський інвентар.

— Ну, як справи? — запитав тракторист Іван Буртовий. Він щойно під'їхав з причепом перегнуто.

— Добре! Врожай, можна сказати, в наших руках, — відповів Василь.

— Коли дощ буде, то й врожай буде, — зауважила Віра Лахнова.

— Матяж он без дощу хороших врожаїв добивається. На дощ сподівайся, а сам не підводи, — кинув ланковий дівчині.

Гаряче, по-комсомольськи взялась ланка за роботу. Після повернення Василя Пономаря з республіканської наради кукурудзіводів члени ланки особливо старанно працюють, готуються до весняної сівки. Багато цікавого і корисного розповів їм ланковий про нараду, про досвід славновісних кукурудзіводів країни.

Попереду — вперта боротьба за високий врожай, здійснення хороших задумів. Василь Пономар збирається заочно вступити до сільськогосподарського інституту, і працювати в колгоспі. Без праці, без щирих, вірних друзів, які поруч, він не уявляє тепер свого життя.

М. КУЛИБАБА.

Колгосп Імені 40-річчя Жовтня Петрівського району.

То як: тракторами чи сапками?

— А у нас навчання механізаторів не проводиться. Агроном т. Безлюдько агротехніку читає, а практично гіталовські методи роботи не застосовуються. Та й кукурудзу без затрат ручної праці в артілі вирощувати не будуть, — сказала секретар комсомольської організації Емілія Ануфріюк.

Такої відповіді ми, правду кажучи, ніяк не сподівалися почути. Тим більше, що кілька хвилин тому йшла мова про молодих механізаторів Валентина Кудру, Віктора Ткаченка, Леоніда Пітя. Хлопці недавно повернулись з обласної наради молодих кукурудзіводів, із захопленням розповідали про досвід роботи О. В. Гіталова. Вони, напевне, змогли б вирощувати кукурудзу з застосуванням комплексної механізації. І справились би успішно з цим завданням.

Проте в артілі створили комсомольсько-молодіжну ланку, куди увійшло вісім дівчат. Тримать їх як допоміжну силу: коли доведеться проривати кукурудзу, не треба буде виділяти додатково колгоспників.

Справу можна вирішити дуже просто: хлопці самі зможуть вирощувати качанисту без затрат ручної праці. Потрібно лише техніку як слід підготувати, правильно відрегулювати сівалки.

Он у сусідньому колгоспі «Перемога» механізатор Микола Сингаївський перший закликав молодь району вирощувати качанисту механізованим способом за покликом молодих новонаукраїнців. Хіба в артілі імені Жданова немає таких, як М. Сингаївський? Е. А для дівчат невже не знайдеться роботи в артілі?

Не подбали в колгоспі про навчання механізаторів, не оволодівають методами роботи кращих кукурудзіводів області.

— Наш механік Панченко занятя не може проводити. Досвіду в нього малувато, — пояснив секретар парторганізації т. Клименко.

Вихід з такого становища можна було знайти. Варто було тільки сповістити районне відділення «Сільгосптехніки», запросити спеціаліста і провести кілька практичних занятя з механізаторами, навчити їх правильному регулюванню

ЩЕ коли Надя піднімною дояркою була, тваринники ферми помітили її старанність. Часто відзначав це і завідуючий Валентин Мороз. А одного разу порадив він дівчині: — Подумали ми, Надюшо, з керуючим Васиєм Яковичем і вирішили: годі тобі в підмінних ходити, набирай групу вівчарів.

Так і стала Надя хазяйкою біля 20 тварин. Пильно слідувала за своїми підопіченими, уважно вивчала звички кожної з них.

З тих пір немало часу минуло. Вже давно розтелись первістки, і тепер Надя одержує від них неогані надолі. Два місяці, що пройшли з початку цього року, принесли молодій доярці перемогу. Близько 850 кілограмів молока одержала вона від кожної корови.

На знімку: доярка радгоспу «Сагайдак» Устинівського району Надія ШУТОВА.

Фото і текст О. ОЛІЯНИКА.

С. ЛЕВЧЕНКО.

НЕЩОДАВНО рада районного штабу по вирощуванню високих врожаїв кукурудзи при Устинівському райкомі ЛКСМУ підбила підсумки соціалістичного змагання між комсомольсько-молодіжними ланками та агрегатами господарств району по підготовці до весни.

Перехідний червоний виміє райком комсомолу вручив молодим кукурудзіводом артілі імені Куйбішева.

А. ПАЛИВОДА.

Пленум Центрального Комітету КП України

(Закінчення).

завдання полягає в тому, щоб виробничі управління, партійні і радянські організації, керівники колгоспів і радгоспів добились кращого використання наявної техніки.

Промовці розповідали про організаторську, масово-політичну роботу партійних організацій, спрямовану на безумовне виконання трудовими силами села завдань на 1962 рік високих соціалістичних зобов'язань, вказували на виняткову важливість правильної організації виробництва, нормування і оплати праці трудівників сільськогосподарства, посилення їх матеріальної заінтересованості у збільшенні виробництва зерна, м'яса, молока та інших продуктів харчування.

Перший секретар Луганського обкому КП України В. В. Шевченко у своєму виступі відзначив, що вирішальною умовою збільшення виробництва сільськогосподарських продуктів в області було підвищення рівня організаторської і партійно-політичної роботи в масах, зміцнення основних ділянок виробництва комуністів — в два рази більше, ніж у 1953 році. За останні роки в колгоспі і радгоспі направлено близько трьох тисяч спеціалістів сільськогосподарства. Проводиться велика робота по впровадженню у виробництво досягнень науки і передового досвіду. З цієї метою проводяться обласні семінари механізаторів, кукурудзіводів, буряководів, тваринників, керівників колгоспів і радгоспів.

Про підготовку масових кадрів для сільського господарства говорив перший секретар Миколаївського обкому партії О. В. Івахченко. В училищах механізації сільськогосподарства, наприклад, навчається в області близько 2,5 тисячі чоловік. 1200 чоловік пройшли підготовку на курсах при відділеннях «Сільгосптехніки» і радгоспах. Передові методи праці вивчають десятки тисяч рілників, тваринників, механізаторів. У нових умовах зростає роль первинних партійних організацій, їх відповідальність за стан справ у колгоспному і радгоспному виробництві. Тепер в республіці в середньому в кожному колгоспі і радгоспі є більш як 30 комуністів. Переважна більшість з них працює на вирішальних ділянках виробництва і самовіддаюю працю заслужила глибоку пошану і довіря мас.

Важливе місце в діяльності первинних партійних організацій, райкомів партії, партторгів повинна зайняти робота з комсомолом, з багатомільйонною армією юнаків і дівчат. Треба створити такі умови, щоб мо-

лодь, яка працює в сільськогосподарському виробництві, примножувала свій вклад у виконання завдань по збільшенню виробництва і продажу державі сільськогосподарських продуктів.

Значне місце у виступах зайняли питання впровадження у виробництво досягнень сільськогосподарської науки. Відзначалось, що тільки за останній час вчені республіки створили ряд цінних сортів і гібридів озимої пшениці, кукурудзи, бобових та інших культур, розробили прогресивну технологію обробки зернових культур з одночасним подрібненням і скіртуванням соломи, здійснили ряд інших робіт, що дають значний економічний ефект. Разом з тим, вказували промовці, сільськогосподарська наука ще у великому боргу перед трудівниками сільського господарства. Сили вчених повинні бути зосереджені і далі на розробленні найефективнішої системи землеробства, поліпшенні насінництва і селекційної роботи. Великі і відповідальні завдання вони повинні розв'язувати в галузі вдосконалення сільськогосподарської техніки і механізації трудових процесів.

У доповіді, в кожному виступі на Пленумі звучала тверда впевненість у тому, що комуністи, всі трудящі України, озброєні виробленою ленинським Центральним Комітетом КПРС конкретною програмою моготнього піднесення сільського господарства, з честю виконають свої завдання і разом з усім радянським народом ще самовідданіше боротимуться за швидшу побудову комуністичного суспільства в нашій країні.

В обговоренні доповіді взяли участь також секретар Кіровоградського райкому КП України Черкаської області П. К. Сокол, перший секретар Кіровоградського обкому партії Ф. Г. Мартинов, секретар ЦК КП України М. Д. Бубновський, голова республіканського об'єднання «Укрсільгосптехніка» В. І. Кривошеєв, перший секретар Сумського обкому КП України А. М. Науменко, голова колгоспу «Грузя» Генічеського району Херсонської області Г. А. Легунов, перший секретар Волинського обкому партії Ф. І. Калита, перший секретар Чернігівського обкому КП України П. О. Дорошенко, перший секретар Ровенського обкому партії О. І. Денисенко та інші.

Обговорення доповіді закінчується.

З заключним словом виступив перший секретар ЦК КП України товариш М. В. Підгорний.

Пленум ЦК КП України одногослоно прийняв постанову на доповідь товариша М. В. Підгорного «Про підсумки безрезневого Пленуму ЦК КПРС і завдання Комуністичної партії України по поліпшенню керівництва сільським господарством».

Пленум ЦК КП України закінчив свою роботу. (РАТАУ).

С. ФУРМАН,
спецкор «Молодого комунара».
Колгосп імені Жданова Маловисківського району.

ПАРАЛЕЛІ

Ти вершиш труд земний і
правий...

Пухку манішку борозни
На грудях поля плугоставив
У хліботворну мить весни.
Дозріє колос в сонці зливі,
Затягне жайвір соло тут.
І люда, впоравшись на ниві,
Спечуть хлібну золоту.
Ти труд вершиш земний і
вічний...

Зневаживши багряну люту,
Металу вариво магічне
Ковші губаті спрагло п'ють.
Воно оступиться поволі,
Віддасть серцем ярів свою,
І стане плугом в чистім полі,
Мечем — в правдивому бою.

ЕКСПРОМТ

Пахла яблуками губи,
Зорі плавали в очах,
Місяць весла кинув...
— Любиш? —
Пригорнулася до плеча.
Сад замер, притихли
зорі,
І земля здригнулася
в сні.
Силуети осокорів,
Подих пісні вдалині.
Не обману ти чекала,
Не поради, не жалю,
Срібна тиша.
Зірка впала.
Впало яблуко...
— Люблю.

ТРУДА

Ти труд вершиш земний,
жаданий, —
З ділунком матері-Землі
В блакить рушають космоплани,
У вирій лянуть журавлі.
Є мозолі, є квіти слави,
Є хліб і сіль, є правди суд...
Ми вершимо земний і правий
Життя і щастя гідний труд.

Леонід НАРОДОВИЙ,
студент.

Любов і гнів

Стрину в путі людину —
Слово привітне мовлю,
Стежку пряму й хорошу
Я покажу між піль.
В скрутну, бува, годину
Друг наріка на долю —
Хліб і останні гроші
З ним розділю навпіл.
Зичу я днів щасливих,
Праці, як нова повість,
Я ж до людей багату
Маю свою любов —
Чорних і жовтих, білих,
Чиста у кого совість,
Мрії ясні й крилаті,
Світла робоча кров.
В серці ж, окрім любові,

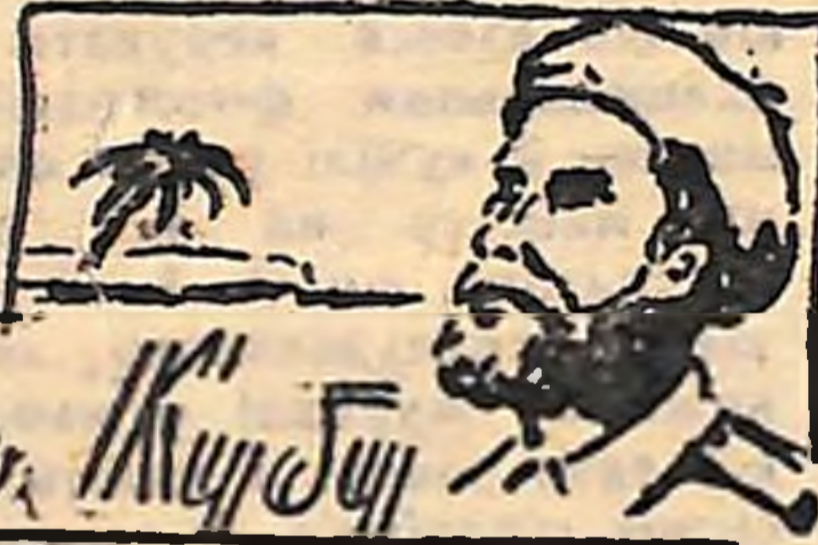
Люту виграє невинно,
Гнів буревієм блиска
До багачів-сичів,
Що націляють знову
Жерла гармат у спину
Первенцям у колісках
І матерям вночі.
Я злобою людською
Геть спопелю убивцю,
Гнівом розвію попів —
Сліду, щоб не було.
А натомість весною
Маки і чорнобриві
Висію в землю-постіль —
Тільки б добро ціло!

Олександр ШКАБОЙ.

Гаснуть зорі...

Гаснуть зорі у ранішній
млості,
В теплих росах
дрімають стежки.
Десь там сина Миколу
у гості
Виглядають старенькі
батьки.
Бачу хату... За хатою
клені...
Рідний мій,
курсівський куток!
Десь там хвалиться
батько про мене,
Що в редакції робить
синок.
Десь там мати —

любов і покора —
Виглядає жовтєві
святки.
Й ї здається, що з сином
говорить,
Коли в піч подає
пиріжки.
Я приїду до вас, любими,
Чи в годину, чи в дощ,
чи в туман,
І за все, що минуло,
в хатині
Засумує старий наш
батько.
Я приїду, старенькі,
приїду.
Буде радість, буде
й жалю.
Бо згадаю про дівчину
Ліду,
Ту, що й досі, як рідну,
люблю.
І побачу я серцю милі
Ігулецькі круті береги
І постою в степу, на
могілі,
Там, де з хлопцями
ладив плуги.
А коли одгуляємо
святко,
Розбудить ви мене на
зорі...
Бо багато в житті, ой,
багато
Ще не пройдених мною
доріг.

Слова кри. Жуль

Ніч бредє сліпоока,
Кружить вороном
спокій.
Наче мати натруджена,
Спить планета
напружено.
І листком осокорівим
В небі місяць висить.
Там, де Куба нескорена
Мужній Кастро
не спить...
І всю ніч по Гавані
Ходить мілісіано.

Сон під вікнами
кожними
Мріє тінню тривожною.
Десь з далекого берега
Хмуро зорить Америка.
І очима бистрими
Кубу мацають містери.
Ті, що гбили Лумумбу
В кровожадній нестямі.
Ті, що брешуть на Кубу
Чорноротими псами.
І зелені їх каски
Знов погрожують
Кастро.
Та на їхній дорозі —
Всенародний протест.
Проти зла і погрозів
Люд піднявся увесь.
І кризь млу —
чорну повіль
Голос друзів, як
промінь,
«Куба лібре!»
О, Кубо,
Будеш вічно ясно...
В сурми сонячні
трубять
Твого щастя весна.

Три стихотворения

ВЕСЕННЕЕ

Весеннее небо
Даль голубит.
Дорога в зеленом кружеве,
Не раз перепакано
Поле битв,
Где брызгало кровью
Оружие.
Вот штык, обгоревший
Ржавым огнем.
Торчит он посевам ровень,
И божья коровка,
Сползая, на нем, —
Как теплая
Капелька крови.

ЗА ДОЖДЕМ

Тучи тучами позолочены.
В тучах солнце и ветра
дрожь.
Наступает лучами промо-
ченый
Полосатый сентябрьский
дождь.
Твердо шлепаю по обочине,
Что мне ветер и холода
дрожь?
Если там, за дождем позо-
лоченным,
Ты меня, будто радуго-
ждешь.

Г Р И Б Ы

Создание жалкое, тощее, бледное.
Лежал и рыдал на траве сорванец:
У мальчика «свистнули» карточки хлебные.
Что скажит он матери? Был бы отец...
Вдруг слезы он вытер пилоткой измызанной
И, вспомнив о чем-то, побрел удручен
Туда, где вечернее солнце забрызгало
Заросшее кладбище теплым лучом.
Где кости собачьи псами обглоданы,
Где мертвым живые наслали горбы,
Он рыскал, искал он глазами голодными
В изорванных тенях акаций — грибы.
Обида в груди — сталь, кипящая в кратере.
Пилотка мальчишки полна, наконец.
Мать спросит о хлебе. Что скажет он матери?
И что бы сказал, если б жив был отец...
Живые мальчишку сегодня обидели
Утешили эти немые горбы...
Меня только солнце весеннее видео.
Как я собирал на могилах грибы.

с. Онуфривка.

Виталий ЮРЕЧКО.

Ходить щастя...

Музыка Олега Смолянського.
Слова Валерія ЮР'ЄВА.

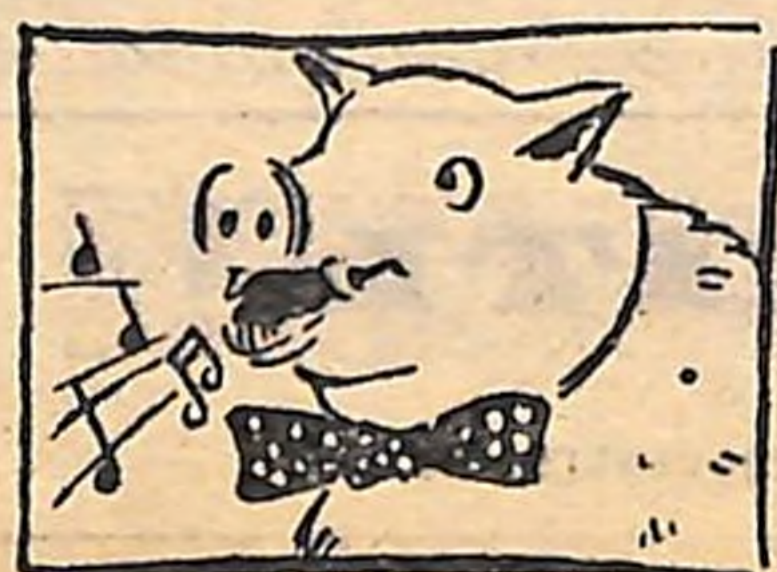

Вечір крила червонясті
Опустив давно,
Біля тебе ходить щастя...
Виглянь у вікно.
Осінь сипле жовтим рястом
По моїм сліду.

Зовсім поруч ходить щастя
У ряснім саду.
Заплети рясву косу,
Вийди, хоч на мить;
Доки ляжуть пізні роси,
Будем говорити.
Хвилі човника гойдають,
Манять нас на став.
Вечір пари обіймає,
Ніч доп'ють вуста.
Вийди, мила, вийди з хати,
Жду тебе давно.
На поріг не пусить мати —
Йди через вікно.
Неба синь тобі засвітить
Зоряні вінки.
Будуть верби гомоніти
Та й про рушники.

Свиня-співачка (байка)

Один Баран Свиню
почав хвалити:
— У тебе, — каже, —
голос знаменитий,
Вокальний,
оригінальний...
Почула це Свиня
І ну вищать щодня.
Кричить, аж у вухах
тріщить.
Сусіди збіглись, що
робити?
І вирішили так:
Щоб знав Баран, кого
хвалить і як,
В хліві його з Свинею
зачинити.
Хай слуха,
Аж доки лопнуть вуха.
* * *
Хвали,
Лиш знай, кого й коли.
Борис ЧАМЛАЙ.

Ветка сирени

Наш полк через деревню
шел, І помниться,
Как у плетней сирени
лиловая цвела.
К нам подбежала вдруг
в коротком платье
школьница —
Сирени веточку на память
мне дала.
С тех пор я больше
не был в той деревне,
Забыла девушка ту пору
или нет...
Но веточку засушенной
сирени,
Я до сих пор храню, как
память юных лет.

Николай ГАЛИЧЕНКО.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
1 квітня 1962 р., 3 стор.

ЗАСПІВ

В синій робі, в кашкеті,
Повний співу і дум,
Хай не зовсім поетом
На будову іду.
Хай в замоїній тиші
Не пером навесні,
А розшиваю пишу
На цегельній стіні.
Розцілований вітром
На лісах ристопань
Я учуся творити
З цегли пісні слова.
Лиш в банальність не
впасти.
Буду пружним, як струм,
Гнуть метафор сріблястих
Арматуру товсту.
Хочу муляром стати
І будов, і віршів.
Щоб мій голос крилато
Давоном кельми давенів.

На тлі шибок, мов жовті оси, —
Листки акації німі.
Рожевий вогник папіроси
Тремтів нервово у п'яті.
Думки, як мухи в павутинні
Гули, торкалися повік
І лист від сина і дружини
Сильніш цигарки пальці пік.
В душі, мов дзвін далеких років,
Сріблів дитячий плач і сміх.
Крутили спогади жорстоко
Підерту стрічку юних літ.
Пливало — несло: дружина третя,
Машина, дача край села.
Куди, мов тін, в пантофлях
стертих

Самотня старість приборела...
Старик минуле, наче книжку,
Гортав розгублено в думках.
І грала болісна усмішка
Смичком незримим на устах.

Черный рисует

Я — черныи,
Я негр, —
Кожа —
Зубы —
снег,
Я грузчик,
Таскаю
тюки.
Есть у меня
Две сильных
руки.
Я молод.
Работаю много,
Но спутник мой —
Подруга —
тревога.
Отлично рисую.
Рисую картины,
Их
за бесценок
Берут
господином.

Один господин,
Любитель
картин.
Велел к именинам
Сделать картину.
Не ел я,
не пил,
А краски купил!
Я ночью не спая,
Я все рисовал...
И вот
к именинам,
Готова картина:
Безмолвное небо,
Окровожденный
раб...
Раб
в крови
госпожина!
Вадим ГРЕБЕНЮК,
рабочий,
г. Кировоград.

ЖУЗМІ

Завулками в'ється —
в'юнється
Оця вулиця, давня вулиця.
Я не знаю, коли і звідки
Тут з'явилися хати-гриби,
Де до болю знайома хвіртка
Про дитинство моє скрипить.
Ой, ця хвіртка, малі
віконниці,
Де проміння на шибці
ломиться,
Де на вікнах цвіте калачик
Тихим світлом років дитячих.
Де я ріс у юрбі задирливій,
І розваги міня, як настрої,
Де лизав каганець
задимлений
Вогку темін кімнати нашої.
Тут колись малюками
жвавіми
Ми курін в огорді
ставили.
Тут в сараї старім, закритім
Хлопці вчили мене курити.
Ті хлопці із душею вочую
Хизувалися тільки злочинно,
І пиячили часто й дешево,
І сміялися з мене разом,
Що кривився я від чарки
першої

Хоч цю наволоку у минулому
Звав я друзями, звав я
чулими.
Кривлять губи усмішку
хитру.
В'ється кучерів білий вітер.
Идуть скептичні. Ідуть
розбещені,
Квалі руки на грудях
скрещені.
Трое тіпей, їм трьом,
сутулим,
Уявляється щастя пляшкою.
Сонце в небі, як в час
минулий
Золотою висить ромашкою.
А довкола і світло, й гулко
Крани тягнуться у провулки
В ті старезні, в ті кривобокі,
Де в далекі, навісні роки
Наді мною хлоп'ям білявим
Дні шуміли, мов ранні
трави...
Ці Кузні у осіннім золоті,
У хатинах, ряснім намисті.
Вони — ніч у моему спогаді,
Вони — сонце мого
дитинства.
Валерій ГОНЧАРЕНКО,
муляр,
м. Кировоград.

ПОДВИГ

Наказ був коротким: знешкодити дно морської гавані від фашистських авіаційних бомб.

— Есть! — коротко відрпортував командир

відмінного відділення водолазів Валерій Домущей.

Воїни приступили до роботи. Працюючи вдень і вночі, водолази крок за кроком обслідували морське дно. А діяти потрібно було вміло: головні частини бомб і снарядів роз'їла солона морська вода.

Ризикуючи своїм життям, десятки годин пробув під водою молодий командир В. Домущей. Немало авіаційних бомб, мін та снарядів підняв він разом з друзями на поверхню.

Хіба це не подвиг! Хіба не має права гордитися своїм вихованцем педагогічний колектив Кіровоградської середньої школи № 14!

Б. КАЛІНКІН,
Н-ська частина.
На знімку: **В. ДОМУЩЕЙ.**

ІДЕ ЗІРКОВА ЕСТАФЕТА

В ПЕРВИННИХ комсомольських і оборонних організаціях області проходить обласна зіркова естафета. Юнаки і дівчата беруть активну участь у спортивних змаганнях, організовуються походи, екскурсії по місцях партизанської слави. Широке поле діяльності перед дотсафівськими активістами: вони розповідають молоді про рішення XXII з'їзду партії, про історію Ленінського комсомолу, про технічні види спорту.

Найкраще проходить зіркова естафета в Новогеорґієвському, Новгородківському, Рівнянському районах та в містах Кіровограді і Знам'яниці.

В. МАШУК.

ЮНІ ДРУЗИ КНИГИ

— Чому так довго не обмінювали книги? — часто запитувала у читачів завідувача Седнівської сільською бібліотекою Ганна Федоренко.

У відповідь майже завжди можна було почути: — Прочитали давно. Та все, знаєте, часу немає принести.

А колгоспники похилого віку, взагалі, були рідкими гостями в бібліотеці.

— Далеко ходити, — скаржились вони.

І тоді на допомогу трудівникам села прийшли учні Седнівської школи. Дванадцятьеро комсомольців і піонерів записалися в організований Ганною Федоренко гурток «Юні друзі книги».

Гуртківці носять літературу колгоспникам додому. Після того, як книга прочитана, вона обмінюється на іншу. Кожен школяр відповідає за «свої будинки». З пакунками книг в руках часто можна побачити Марію Рябчину, Таню Сидоренко, Андрія Кондрула, Людмилу Бикову.

Школярі поставили перед собою завдання: «Книгу — в кожну сім'ю». З 334 сімей, які обслуговує бібліотека, 320 є її постійними читачами.

Ю. СКЛЯРЕНКО.

Устинівський район.

А ОСЬ І Я...

Фотоетюд нашого читача О. Петрова.

ВІДВАЖНІСТЬ ЛИСТОНОШІ

ПАВЛОДАР. (ТАРС).
Морозної ночі, коли в горах Баян-Аула була хуртовина, Ніна Краснова — листоноша циліндрного радгоспу «Олександрівський» побачила, як полум'я вихопилось з-за будинку, де знаходились клуб і поштове відділення. Дівчина кинулась до місця пожежі. З допомогою людей, які підоспіли, вона розбила вікно, проробила отвір в металевій стіці і проникла в приміщення.

Незважаючи на ідкий дим і полум'я, ризикуючи життям, Ніна разом з начальником відділення зв'язку Насиболою Муксиновим врятувала документацію, посилки, гроші. Краснову, яка втратила свідомість, вивесли з будинку в напівобгорілому одязі.

Зараз дівчина почуває себе добре. Як і колись, вона швидко, акуратно доставляє цилінникам пошту.

Обласне управління зв'язку оголосило Ніні Красновій подяку, виділо їй грошову премію.

Федько
Кропива

Фейлетон

Нащадки великого КОМБІНАТОРА

Як це не прикро, але нащадки Остапа Бендера ще і в наш час не перевелися. Правда, розмах у них вже не той, мільйонами ворочати не доводиться, але апетити у шахраїв немалі. От тільки розвернутися їм не дають. Обрізають крильця майже на кожному кроці.

Остап, як відомо, на якийсь період кербудом влаштувався — на що тільки не підеш заради дзвінкої, або точніше — хрускотливої «монети».

Так от, мова піде про особу, яка теж керує будинком. Точніше, Будинком піонерів. А посада ця іменується досить гучно — директор.

І уявіть собі таку халепу: одного дня двері кабінету директора Тишківського Будинку піонерів М. М. Жулай відчинилися і на порозі з'явився... Бендер.

— Мое шануваннячко, Маріє Максимівно, — підкреслено чемно привітався знаменитий дурисвіт. — Дозвольте? Діставши дозвіл ввійти, Остап наблизився до столу і без обмовок почав: — Мені потрібно десять карбованців.

Чи не змогли б ви?.. Я бачу, у вас чомусь немає великого бажання позичити мені. А шкода. З тих грошей, що ви поцупили нечестими руками, це не така вже й велика сума. Майте на увазі, я в курсі всіх ваших комбінацій. Це не на користь вам. Нагадати про них?

І він почав у суворій хронологічній послідовності. Говорив про тих байністів і техробітників, яких з Будинку піонерів звільнилися немало «за власним бажанням» протягом якихось чотирьох років. Потім Остап згадав і чоловіка М. М. Жулай — Олексія Андрійовича. Тільки цей один виявився незамінним і до того ж всюдисущим. З восьми гуртків він взявся керувати туристським, танцювальним, фотографічним гуртками, ще й «умілі руки» очолив. Воістину майстер на всі руки. А треба сказати, що О. А. Жулай відзначається скрупульозною акуратністю: в кожному журналі у нього проставлені всі дати занять і навіть кількість присутніх гуртківців. А це є не що інше, як витвір хворобливої фантазії. Втім, «вигвори» систематично оплачуються щомісяця третього і сімнадцятого числа. Та тільки гурток фотосправи ще так-сяк існує.

— А в мене є речові докази, що «умілі руки»... — спробувала заперечити М. М. Жулай.

Та комбінатор вмиль обірвав її: — Маєте на увазі отой виплясний і випалений мотлох у майстерні? Так то ж речі трирічної давності. Когось іншого обдурите...

— А танцювального у нас вже немає, ага...

— Натомість створили гурток масовиків-вітвіників. Ця витівка аж ніяк не позначилась на сімейному бюджеті, бо керувати ним взялися ви. А робота Будинку піонерів під того ніскільки не похвалася, тільки одним розкладом на стіні стало більше. Та виявилось, що й великий комбінатор

не знав усіх повадок хапуг, а то, напевне, позеленів би від заздросців. В кінці грудня минулого року М. М. Жулай на кошти Будинку піонерів придбала тринадцять тонн вугілля і дві автомашини дров. За призначенням потрапила тільки одна машина з вугіллям (це близько трьох тонн). Решта палива пішла «наліво». Очевидно, в автомашини, якими воно перевозилось, несправне було кермо. Власне, Марія Максимівна дуже часто плутає, де майно державне, а де особисте. Так, швейна машинка і магнітофон вже давно переметнулись з Будинку піонерів на квартиру Жулаїв. Туди ж, як у бездонну пашу, потрапив і мотоцикл «ИЖ-56». Завідуючий райвно кілька разів нагадував: здайте мотоцикл у магазини культтоварів. Так ні ж, і слухати не хоче Марія Максимівна. Твердить, що потрібний для гуртка юних мотоциклістів (треба думати, його створить все той же запов'язливий чоловік).

Та що там казати. Треба, приміром, Жулаям цементу чи толоу, — випишуть на Будинку, везуть до господи. Знадобляться тканини на скатертину, — знову та ж операція. І такі комбінації разом з «лівим» паливом у сумі становлять близько 600 карбованців. От що встановила комісія райфінвідділу, яка на початку березня цього року перевіряла фінансове господарювання директора Будинку піонерів. Але даремно думати, що після того щось змінилось. Подружжя міцно вцепилось за «доходне місце». Та й чи ж не доходне? Щомісяця удвох одержують більше 170 карбованців зарплати, не рахуючи «преміальних» за спритність рук.

Правду кажучи, неприємних хвилин у житті Жулаїв було чимало. Взяти хоча б оту фінансову перевірку. Ще складнішою була справа, коли бюро райкому комсомолу заслухало звіт М. М. Жулай про роботу Будинку піонерів і прийняло рішення звільнити її з посади за розвал роботи. В ті дні річка Березівка, що протікає біля с. Тишківки, стала повноводнішою від пролітих сліз. О, Марія Максимівна ніяк не хотіла розпрощатися з тепленьким місцем, давала клятви, що все відійде, зміниться... Повірили їй, та, видно, дарма. То були слізи про людське око, клятви і запевнення на одну лише годину.

Нащадки Остапа Бендера знову взялися за нові комбінації. А покласти цьому край таки треба. Красномовству М. М. Жулай аж ніяк не можна вірити.

В. ВОРОБИОВ.

Добровеличківський район.

„Скільки оселедців у бочці...“

Шановний Федько! Запрошуємо тебе в гості до нас в Ганнівку. Походимо селом, а ввечері підемо до клубу, новий фільм подивимось. А втім, можемо... і не побачити. Тому, що не завжди в касі можна квитка придбати: їх прибиральниця Лідія Романенко у себе в хаті продає.

Припустимо нам з тобою, Федько, все-таки пошастити. Але не радій особливо. Все одно не дистанеш задоволення. По-перше, на колінах ти будеш півтори години тримати якусь людину. Чому? А тому, що завідувач Ганнівським сільським клубом т. Чижмак віддав наказ: «Продавати стільки квитків, скільки можливо. Хай глядачі почувають себе, як оселеді в бочці. Нам потрібен план».

Коли не вистає квитків з місяцями, то продають вхідні. У клубі, дорогий Федько, ти зможеш познайомитися з нашим величезним завідувачим. Тобі вистачить кілька хвилин, щоб зрозуміти цю людину. Грубість, неповага до людей — характерні риси т. Чижмака. Він може навіть старій жінці-матері чи бабусі відповісти: «Не подобається квиток — йдіть додому та спіть».

Скажи нам, дорогий Федько, чи довго ще сидітиме на посаді завідувача клубу отака некультурна людина?

С. КЛИМОВИЧ,
секретар комсомольської організації відділу № 4 радгоспу «П'ятихатський»,
М. РЕВА,
Т. МАЧКУР,
жителі с. Ганнівки.
Петрівський район.

Редактор **П. МАРЧЕНКО.**

Федько Кропиві ВІДПОВІДАЮТЬ

В сатиричному куточку газети від 11 лютого ц. р. була надрукована замітка «Ото якви в Знам'яниці...». Секретар Знам'янського міськкому комсомолу т. Лисенко повідомив, що Станіслав Жданов, про якого йшла мова в замітці, демобілізувавшись із рядів Радянської Армії, справді ніде не працював.

Поведінка С. Жданова обговорювалась на засіданні комітету комсомолу паровозного депо та на бюро міськкому комсомолу. С. Жданову оголошена догана з занесенням у особисту картку. Нещодавно він влаштований на роботу поїзним кочегаром.

У відповідь на критичний матеріал «Ой не спиться, не лежиться», опублікований 18 лютого ц. р., начальник обласного управління місцевої промисловості т. Козлов повідомив, що факти випуску бракованих ліжок на заводі «Червоний Жовтень» дійсно мали місце.

Зараз вживаються відповідні заходи для поліпшення якості продукції. Дано вказівку замінити браковані панцирні сітки до ліжок, відпущених для гуртожитку технікуму механізації сільського господарства.

Надійшла відповідь і від директора підприємства О. Козинця. В ній говориться, що для перевірки фактів і усунення недоліків створено комісію. Дирекції технікуму повідомили, що непридатні панцирні сітки будуть замінені на якісні.

Пишіть!

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

«Молодий комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ. г. Кіровоград.

Дзвоніть!

Телефони редакції: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.

БК 00119.

Заходьте!

Редакція працює з 10 години ранку до 6 години вечора. Ми завжди раді бачити вас, друзі, в себе!

Зам. № 2182.

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова.